

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Co/650/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712214791
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Valéria Kleinová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1712214791.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Valérie Kleinovej a členov senátu JUDr. Michaely Frimmelovej a Mgr. Ingrid Degmovej Pospíšilovej v právnej veci navrhovateľa: V. S., nar. XX.X.XXXX, S. XXX, O. X., zast. AK Gavorová & Partneri, spol. s.r.o., Lombardiniho 22/ B, Bratislava, IČO: 36 656 003, proti odporcom: 1/ O. S., nar. X.X.XXXX, O. XX, G., 2/ O. S., nar. XX.X.XXXX, O. XX, G., obe zastúpené: JUDr. Máriou Peráčkovou, advokátkou, Hrušková 21, Bratislava, o určenie neplatnosti závetu, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 29. mája 2014 č.k. 8C 187/2012-121, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť odporkyniam 1/ a 2/ náhradu trov odvolacieho konania spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia v sume 61,87 Eur k rukám ich právnej zástupkyne do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa, ktorým sa domáhal určenia, že Závet napísaný dňa 27.1.2012 formou notárskej zápisnice, č.k. N 41/2012, Nz 3097/2012, NCR: 3201/2012, na Notárskom úrade v Šamoríne, JUDr. Dalmou Nünbergerovou, notárkou, ktorá je uložená v Notárskom centrálnom registri závetov pod číslom NCR za 0000/2012 je neplatný, ktorý návrh podaním zo dňa 26.10.2012 rozšíril o petit návrhu o určenie, že nehnuteľný a hnuteľný majetok, ako aj pasíva po nebohej S. S., rod. P., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom S. XXX, O.Á. X., nadobúda do výlučného vlastníctva dediča zo zákona, jediný syn nebohej V. S., nehnuteľnosti sú zapísané na Katastrálnom úrade Bratislava, Správa Katastra Senec, obec O. X., katastrálne územie Z. na listoch vlastníctva, ktoré sú podrobne v doplnenom návrhu špecifikované. Navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť odporkyniam 1/ a 2/ náhradu trov konania v sume 416,84 eur k rukám právnej zástupkyne žalovaných, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Z vykonaného dokazovania zistil, že S. S., matka navrhovateľa a stará mama odporkýň 1/ a 2./, spísala vo forme Notárskej zápisnice závet a listinu o vydedení zo dňa 27.01.2012, v ktorej celý svoj majetok, veci hnuteľné a nehnuteľné, majetkové práva prechádzajúce dedičskou postupnosťou porúča pre prípad svojej smrti na vnučky odporkyne 1/ a 2/. Súčasťou závetu je spísaná aj listina o vydedení, v ktorej S. S. vydedila svojho jediného syna. Z Osvedčenia o dedičstve 13D/326/2012, Dnot 115/2012, IČS: 1712205987 zo dňa 17.8.2012, právoplatného dňa 4.9.2012 zistil, že závet, súčasťou ktorého je listina o vydedení jediný vydedený neopomenuteľný dedič V. S. (žalobca) na dedičskom pojednávaní dňa 17.8.2012 vyhlásil, že ho v plnom rozsahu uznáva. Z dedičského spisu 13D/326/2012 zistil, že na dedičskom pojednávaní bol spísaný úradný záznam, v ktorom navrhovateľ vyhlásil, že nenamieta ani

absolútnu ani relatívnu neplatnosť závetu, ktorého súčasťou je aj listina o vydedení a že ho v plnom rozsahu uznáva.

Po právnej stránke vychádzal z ustanovení § 175k ods. 2, § 175zca Občianskeho súdneho poriadku, § 40 a Občianskeho zákonníka.

Vyslovil, že určovací návrh nie je spravidla opodstatnený, najmä vtedy, ak vyriešenia určitej otázky neznamena úplne vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu len predbežnej otázky k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení ide samostatný a prvoradý dôvod na zamietnutie návrhu. Pokiaľ súd dospeje k záveru, že návrh nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým a prípustným prostriedkom ochrany práva zamietne návrh bez toho aby sa zaoberal meritom veci. Právny záujem, ktorý je podmienkou procesnej prípustnosti určovacej žaloby v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., musí byť naliehavý. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné (ďalšie) súdne konanie alebo konania. Naliehavý právny záujem je spravidla daný v prípade, ak by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo ak by sa bez tohto určenia stalo jeho právne postavenie neistým (porovnaj R 17/1972). Za nedovolenú možno považovať určovaciu žalobu, pokiaľ neslúži potrebám praktického života, ale len k zbytočnému rozmnožovaniu sporov; ak však určovacia žaloba vytvára pevný právny základ pre právny vzťah účastníkov sporu, je prípustná aj napriek tomu, že je možná (prípadne) i iná žaloba (viď rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky publikované v časopise Zo súdnej praxe pod č. 40/1996).

Konštatoval, že procesná povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu je naliehavý právny záujem na určení právneho vzťahu alebo práva, zaťažuje toho, kto sa tohto určenia domáha (žalobcu). Pokiaľ chce žalobca osvedčiť svoj naliehavý právny záujem, musí na jednej strane poukázať na určité skutkové okolnosti prejednávanej veci vedúce k sporu medzi účastníkmi a k potrebe určiť súdom, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, na druhej strane vysvetliť, že práve podaná žaloba je procesne vhodným nástrojom, ktorý tento spor rieši, odstraňuje neistotu vzťahu účastníkov konania alebo vytvára pevný základ pre jeho usporiadanie (rozsudok Najvyššieho súdu SR zo 6. decembra 2012, sp. zn. 5Cdo 31/2011) Ak bola daná lehota na podanie žaloby podľa § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku a po márnom uplynutí lehoty právny záujem na určení sporného práva v rámci samostatného konania podľa ustanovenia § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku zanikol a súd posúdi spornú skutočnosť v rámci dedičského konania. (I. ÚS ČR 230/98 zo dňa 10.08.1998)

Súd prvého stupňa mal za nesporne preukázané, že navrhovateľ v konaní o dedičstve vyhlásil, že v plnom rozsahu uznáva závet, ktorého súčasťou je aj listina o vydedení. Nakoľko počas dedičského konania nenamietal závet, nemohlo sa ani použiť ustanovenie § 175k ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Uviedol, že v prípade ak, by navrhovateľ nesúhlasil s uvedenou listinou, súd by ho odkázal uznesením na podanie určovacej žaloby, kde by určil aj lehotu na podanie žaloby. Nakoľko v dedičskom konaní závet ako listina nebola sporná, nebolo vydané uznesenie na podanie žaloby, nebola daná žiadna lehota na podanie, a tým zanikol právny záujem na určení sporného práva, u ktorej naliehavý právny záujem vyplýva z právneho predpisu.

Z toho dôvodu skúmal aj preukázanie naliehavého právneho záujmu zo strany navrhovateľa podľa § 80 písm. c) O.s.p.. Čo sa týka prvého výroku neplatnosti závetu a listiny o vydedení, konštatoval, že táto listina nebola sporná v rámci dedičského konania, a preto v dedičskom konaní odporkyne 1/ a 2/ zdedili hnutelné a nehnuteľné veci tak ako je to uvedené v Osvedčení o dedičstve. Pokiaľ navrhovateľ druhým výrokom žiadal určiť, že nehnuteľnosti a hnutelné veci patria žalobcovi, uviedol, že nemôže znova zisťovať okruh účastníkov a opätovne prejednať dedičstvo tak ako chce navrhovateľ. Mal za to, že navrhovateľ v tejto veci nepreukázal naliehavý právny záujem na žiadanom určení, nakoľko právne postavenie žalobcu by zostalo nezmenené, vychádzajúc z právoplatného Osvedčenia o dedičstve.

Pokiaľ navrhovateľ poukázal na to, že podal žalobu na určenie neplatnosti závetu dňa 28.8.2012 a Osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť dňa 4.9.2012, t.j. po podaní žaloby, súd prvého stupňa uviedol, že konanie o dedičstve ako konanie nesporné neumožňuje súdu riešiť otázky sporového konania. Preto ak dôjde k sporu v skutkových otázkach, zákon ukladá súdu povinnosť pokúsiť sa o ich

odstránenie tým, že sa bude snažiť viesť účastníkov k uzavretiu súdneho zmieru o týchto otázkach. Ak je tento postup neúspešný, súd odkáže účastníka na uznesení na podanie určovacej žaloby, v ktorej súdny komisár aj určí lehotu na podanie žaloby. Nakoľko dedičskom konaní neboli žiadne sporné skutočnosti v dedičskom konaní sa pokračovalo, v poučení mali taktiež účastníci možnosť do 15 dní od prevzatia osvedčenia o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v konaní o dedičstve, pričom navrhovateľ nepožiadala o pokračovanie dedičského konania, a preto osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť. Zároveň poukázal na to, že navrhovateľ dňa 13.9.2012 spísal úradný záznam, v ktorom vyhlásil, že nenamieta ani absolútnu ani relatívnu neplatnosť závetu, ktorého súčasťou je listina o vydedení a ho v plnom rozsahu uznal.

Súd prvého stupňa tiež vyslovil, že podmienku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení súd musí skúmať skôr, ako začne spor vecne posudzovať, a nakoľko z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu návrh zamietol, ďalšie návrhy na doplnenie dokazovania (vypočutie svedkov) zamietol.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a odporkyniam 1/ a 2/, úspešným v celom rozsahu, priznal náhradu trov konania, pozostávajúce z trov právneho zastúpenia advokátom v sume 416,84 eur podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb podľa § 11 ods. 1 písm. a) vyhlášky.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ, ktorý žiadal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie dôvodiac tým, že z obsahu jeho návrhu je nesporné, že bol podaný z dôvodu jeho nesúhlasu s obsahom závetu o vydedení a preskúmaní platnosti týchto listín a určenia ho za dediča majetku poručiteľky a týmto návrhom vyjadril aj svoju vôľu pokračovať v dedičskom konaní a predísť právoplatnosti osvedčenia o dedičstve, napriek tomu, že svoj procesný úkon nesprávne označil. Uvedol, že svoj návrh na súd podal po tom, čo si uvedomil, že závet a listina o vydedení nezodpovedá skutočnej vôli poručiteľky a spamätal sa zo šoku, že podnet na spísanie prejavu vôle poručiteľky dala práve odporkyňa 1/, jeho dcéra, a po tom, čo na odporkyne 1/ a 2/ v apríli 2012 previedol darom spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome, ktorý bol predmetom dedičského konania a po tom, čo jeho matka ho počas vyšetrovacej väzby emocionálne aj finančne podporovala. Poukázal na to, že závet bol spísaná dňa 27.1.2012, poručiteľka zomrela ako 84 ročná a podľa neho nevedela a ani nemohla vedieť a porozumieť pojmu „dedičská postupnosť“ a jeho právnym následkom, ak by to skutočne vedela, nepodpísala by tento závet a ani by sa preň sama nerozhodla, vždy stála na jeho strane za akýchkoľvek okolností, bol jej jediným dieťaťom po tragickej strate dcéry. Práve preto bol v strese a v prvej chvíli si neuvedomil, následky uznania platnosti závetu a ani skutočnosť, že je neopomenuteľným dedičom. Vytýkal súdu prvého stupňa, že jeho návrh zamietol z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na určení právneho vzťahu v čase rozhodovania a že tento absentuje, nakoľko nebol podaný návrh podľa § 175k ods. 2 O.s.p., pričom jeho návrh právne nevyhodnotil podanie jeho návrhu z dôvodu absolútnej neplatnosti závetu v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Keďže návrh na súd podal pred nadobudnutím právoplatnosti osvedčenia o dedičstve, v rámci 15-dňovej lehoty na podanie žiadosti o pokračovanie v konaní o dedičstve, pred súdom podľa § 175zca ods. 4 O.s.p., mal za to, že ním bola prejavovaná jeho vôľa vyjadrená v čl. 1 návrhu - pokračovať v dedičskom konaní. Jeho návrh ako právny úkon mal podľa neho súd prvého stupňa posudzovať podľa obsahu podľa § 41 ods. 2 O.s.p. a rozhodujúcimi skutočnosťami uvedenými v návrhu boli údaje nevyhnutne potrebné k tomu, aby bolo zrejmé, o čom a na ako skutkovom základe mal súd rozhodnúť.

Odporkyne 1/ a 2/ žiadali napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť poukazujúc na to, že navrhovateľ mal možnosť napadnúť závet v konaní o dedičstve pred notárom ako súdny komisárom, čo neurobil, naopak na dedičskom pojednávaní rešpektoval záver svojej matky, ako aj listinu o vydedení a vzdal sa aj práva na podanie opravného prostriedku proti osvedčeniu o dedičstve, dňa 13.9.2012 inicioval a podpísal úradný záznam na Notárskom úrade JUDr. Zuzany Fartelovej, kde opätovne vyhlásil, že nenamieta relatívnu ani absolútnu neplatnosť závetu, ktorého súčasťou je aj listina o jeho vydedení.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu odvolacích dôvodov, bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. postupom podľa § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 175k ods. 1 O.s.p. ak niekto pred potvrdením nadobudnutia dedičstva tvrdí, že je dedičom, a popiera dedičské právo iného dediča, ktorý dedičstvo neodmietol, vyšetrí súd podmienky dedičského práva oboch a koná ďalej s tým, u koho sa domnieva, že je dedičom. Podľa § 175k ods. 2 O.s.p. ak však rozhodnutie o dedičskom práve závisí od zistenia sporných skutočností, odkáže súd uznesením po márnom pokuse o zmier toho z dedičov, ktorého dedičské právo sa javí ako menej pravdepodobné, aby svoje právo uplatnil žalobou. Na podanie žaloby určí lehotu. Ak žaloba nebude podaná v lehote, pokračuje súd v konaní bez zreteľa na tohto dediča.

Podľa § 175zca Občianskeho súdneho poriadku, Účastník môže do 15 dní od prevzatia osvedčenia o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v konaní o dedičstve podľa § 175l až § 175z. Ak žiadosť nie je včas podaná, osvedčenie o dedičstve nadobudne účinky právoplatného uznesenia o dedičstve [§ 175q ods. 1 písm. a) až c), § 175l a 175o]; včas podanou žiadosťou osvedčenie o dedičstve stráca platnosť a súd pokračuje v konaní bez zreteľa na jeho vydanie.

Podľa § 40a O.z. ak ide o dôvod neplatnosti právneho úkonu podľa ustanovení § 49a, § 140, § 145 ods. 1, § 479, § 589, § 701 ods. 1 a § 741b ods. 2, považuje sa právny úkon za platný, pokiaľ sa ten, kto je takým úkonom dotknutý, neplatnosti právneho úkonu nedovolá. Neplatnosti sa nemôže dovolávať ten, kto ju sám spôsobil. To isté platí, ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje dohoda účastníkov (§ 40).

Podľa § 479 O.z. maloletým potomkom sa musí dostať aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona, a plnoletým potomkom aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich dedičského podielu zo zákona. Pokiaľ tomu závet odporuje, je v tejto časti neplatný, ak nedošlo k vydedeniu uvedených potomkov.

Pokiaľ by bol závet sčasti neplatný preto, lebo nespĺňa podmienky ustanovenia § 479 O.z., ide s poukazom na ust. § 40a O.z. o tzv. relatívnu neplatnosť. V takomto prípade sa závet považuje za platný, kým sa dedič dotknutý týmto závetom jeho neplatnosti nedovolá.

Dovolanie sa neplatnosti právneho úkonu je jednostranný hmotno-právny úkon adresovaný účastníkom právneho úkonu a možno ho urobiť oznámením alebo námietkou, a to aj ústne. Tento prejav vôle musí vyjadrovať jednak skutočnosť, že ide o uplatnenie relatívnej neplatnosti a tiež aj konkrétnu vadu právneho úkonu, ktorá má v danej veci relatívnu neplatnosť za následok. Relatívnu neplatnosť možno uplatniť aj priamo v občianskom súdnom konaní v návrhu na začatie konania.

Dedenie zo závetu upravuje Občiansky zákonník v siedmej časti - dedenie, tretej hlave - dedenie zo závetu, ustanovenia § 476 až § 480.

Závet je jednostranný právny úkon, ktorým sa fyzická osoba (poručiteľ) svojou poslednou vôľou rozhodla urobiť vyporiadanie o svojom majetku pre prípad smrti. Závetom poručiteľ, predpísanou formou, nakladá so svojim majetkom, resp. činí dispozíciu svojím majetkom pre prípad smrti inak, než ustanovuje dedičský poriadok v zmysle ustanovení Občianskeho zákonníka (§ 473 až § 475a - dedenie zo zákona).

Podľa § 476d ods. 1 Občianskeho zákonníka poručiteľ môže prejaviť svoju poslednú vôľu do notárskej zápisnice, osobitný zákon ustanovuje, kedy sa musí úkon urobiť pred svedkami.

Pre spísanie platného závetu sa vyžaduje splnenie formálnych aj obsahových náležitostí. Musí byť urobený v predpísanej, zákonom požadovanej forme. Závet musí urobiť poručiteľ osobne a musí ísť o výslovný prejav poručiteľovej vôle, aby nevzbudzoval žiadne pochybnosti o jeho obsahu. V prípade závetu je určenie dediča, dedičov essentialia negotii, teda nevyhnutnou obsahovou náležitosťou závetu

Poručiteľ má pri spísaní závetu zásadnú voľnosť, disponuje testamentárnou slobodou. Túto voľnosť, či slobodu však zákon v určitom zmysle obmedzuje a to v prospech tzv. neopomenuteľných dedičov. Neopomenuteľnými dedičmi sú potomkovia poručiteľa. Jedná sa najmä o ochranu maloletých potomkov, ktorým sa musí zo zákona dostať po smrti poručiteľa aspoň toľko, koľko robí ich dedičský podiel zo zákona. Plnoletým potomkom sa musí zo zákona dostať aspoň toľko, koľko robí jedna polovica ich zákonného dedičského podielu. Nie je tomu tak, ak poručiteľ neopomenuteľných dedičov vydedil.

Vydediť potomkov môže poručiť iba zo zákonne ustanovených dôvodov, ktoré sú uvedené v § 469a OZ. Takisto spísanie listiny o vydedení podlieha splneniu prísnych formálnych podmienok.

V danom prípade S. S., matka navrhovateľa a stará mama odporkyňa 1/ a 2/, spísala vo forme Notárskej zápisnice závet a listinu o vydedení zo dňa 27.01.2012, v ktorej celý svoj majetok, veci hnutelné a nehnuteľné, majetkové práva prechádzajúce dedičskou postupnosťou zanechala pre prípad svojej smrti vnučkám - odporkyňiam 1/ a 2/. Súčasťou závetu je spísaná aj listina o vydedení, v ktorej S. S. vydedila neopomenuteľného dediča svojho jediného syna V. S. v súlade s ust. § 469a ods. 1 písm. a/ Obč. zák. by z dôvodu, že jej neposkytoval potrebnú pomoc v jej chorobe a starobe, trvalo o ňu neprejavuje opravdivý záujem, trvalo vedie neusporiadaný život a je obvinený z trestného činu. Z Osvedčenia o dedičstve 13D/326/2012, Dnot 115/2012, IČS: 1712205987 zo dňa 17.8.2012, právoplatného dňa 4.9.2012, vyplýva, že navrhovateľ (vydedený syn poručiťky) na dedičskom pojednávaní dňa 17.8.2012 vyhlásil, že závet, ktorého súčasťou je aj listina o jeho vydedení, v plnom rozsahu uznáva.

Súd prvého stupňa dospel k správne záveru, že navrhovateľ v konaní nepreukázal naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predmetného závetu a listiny o vydedení, a že tento nie je daný. Navrhovateľ mal možnosť v dedičskom konaní namietať neplatnosť závetu a listiny o vydedení, čo však neurobil a z toho dôvodu ani nebolo možné použiť postup podľa § 175k ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého by bol býval odkázaný na uplatnenie jeho práva žalobou s určením mu lehoty na uplatnenie tohto práva. Osvedčenie o dedičstve obsahovalo tiež poučenie, že účastníci konania môžu do 15 dní od prevzatia osvedčenia o dedičstve požiadať súd o pokračovanie v konaní o dedičstve podľa § 175 l až § 175z (§ 175zca ods. 4 O.s.p.), pričom navrhovateľ takúto žiadosť nepodal, v dôsledku čoho osvedčenie o dedičstve nadobudlo právoplatnosť.

Pokiaľ sa navrhovateľ druhým výrokom petitu návrhu domáhal určenia, že nehnuteľný a hnutelný majetok, ako aj pasíva poručiťky nadobúda do výlučného vlastníctva on ako dedič zo zákona, jej jediný syn, o takomto návrhu navrhovateľa nemožno konať v danom konaní, nakoľko otázku určenia dedičov po poručiťke možno riešiť len v dedičskom konaní.

Nemožno sa stotožniť s názorom navrhovateľa, že súd prvého stupňa mal jeho návrh posudzovať podľa obsahu podľa § 41 ods. 2 O.s.p., keďže že z obsahu jeho návrhu je nesporné, že bol podaný z dôvodu jeho nesúhlasu s obsahom závetu o vydedení a preskúmaní platnosti týchto listín a určenia ho za dediča majetku poručiťky, a týmto návrhom vyjadril aj svoju vôľu pokračovať v dedičskom konaní a predísť právoplatnosti osvedčenia o dedičstve, napriek tomu, že svoj procesný úkon nesprávne označil. Súd je viazaný petitom návrhu navrhovateľa a tento nemôže prekročiť. Z dispozičného princípu vyplýva, že navrhovateľ v žalobnom návrhu vymedzuje predmet konania po skutkovej a právnej stránke, a týmto jeho vymedzením je súd v zásade viazaný. Z viazanosti súdu petitom vyplýva, že súd nemôže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, ako sa domáhajú. Napriek tomu, že znenie zákona to neuvádza, bude nepochybné, že zásada viazanosti súdu petitom bude vyžadovať i to, aby súd neprisúdil iné plnenie, ako ktorého sa účastníci domáhali. Súd musí rešpektovať predmet konania vymedzeným žalobným návrhom, čo znamená, že plnenie nemôže priznať ani z iného skutkového základu, než aký bol predmet konania vymedzený v žalobnom návrhu. Naopak, nie je však porušením zásady viazanosti súdu petitom, ak súd inak právne kvalifikuje skutok, ktorý bol predmetom konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu v zmysle zásady iura novit curia, preto ani právna kvalifikácia nie je obligatórnou náležitosťou žaloby (§ 79 OSP). Rovnako nie je porušením ne ultra petitum, ak súd formulačne upraví petit návrhu vo výrokovej časti rozhodnutia, avšak len formálne, nemôže ho upraviť tak, aby zmenil význam tohto petitu návrhu. Návrh navrhovateľa v danom konaní nebolo možné považovať za podanie žiadosti o pokračovanie v konaní o dedičstve, pred súdom podľa § 175zca ods. 4 O.s.p. Čo sa týka námietky navrhovateľa uvedenej v odvolaní, že sa spamätal zo šoku, že podnet na spísanie prejavu vôle poručiťky dala práve odporkyňa 1/, jeho dcéra po tom, čo na odporkyne 1/ a 2/ v apríli 2012 previedol darom spoluvlastnícky podiel na rodinnom dome, ktorý bol predmetom dedičského konania a po tom, čo jeho matka ho počas vyšetrovacej väzby emocionálne aj finančne podporovala, ide o skutočnosti ním uvádzané, o ktoré malo ísť pred vydaním ním uznaného závetu na dedičskom pojednávaní dňa 12.8.2012 a vydaním dedičského osvedčenia dňa 17.8.2012, a o pokračovanie v dedičskom konaní v zmysle poučenia v dedičskom osvedčení nežiadal. Jeho tvrdenie o tom, že pri uznaní závetu bol v šoku je v rozpore okrem iného aj s jeho vyjadrením na pojednávaní dňa 10.10.2013, kde uviedol, že „u notára so všetkým súhlasil, s tým, že matka spravila závet a všetko dala na deti.... chcel sa s dcérami dohodnúť, žiadal, aby mal doživotné právo užívania domu, ak by s tým súhlasili, v tomto spore by ani nepokračoval“.

Odvolací súd preto z vyššie uvedených dôvodov, keď súd prvého stupňa náležite zistil skutkový stav, ktorý aj správne právne posúdil a vyvodil z neho správny záver, pričom námietky navrhovateľa neboli dôvodné, napadnutý rozsudok podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p. a odporkyniam 1/ a 2/, úspešným v odvolacom konaní, priznal náhradu trov odvolacieho konania, spočívajúcich v trovách právneho zastúpenia za jeden úkon poskytnutých právnych služieb, a to za vyjadrenie k odvolaniu v sume 61,87 Eur v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších predpisov.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Tento rozsudok nemožno napadnúť odvolaním.